

РЕШЕНИЕ

№ 856

гр. Бургас, 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, X ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМАНА Г. КИРЯЗОВА
ВЪЛКОВА**

при участието на секретаря **ИРИНА Т. МАНОЛОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМАНА Г. КИРЯЗОВА ВЪЛКОВА**
Гражданско дело № 20212120108120 по описа за 2021 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод предявената от „ГЕРМАН-ГТ“ ЕООД против П. Г. П. искова молба, с която се моли да бъде осъден ответника да заплати на ищеца следните суми: сумата от 5000 лв., представляваща част от сумата от 18 131,48 лв. – обезщетение за вреди, причинени в резултат на неизпълнение на задължение за предаване на товарителниците за възложени на ответника превози в периода 03.09.2021 г. – 27.09.2021 г., сумата от 443,38 лв. - предоставен на ответника на 11.06.2021 г. служебен аванс, от които 150 лева и 150 евро, сумата от 5 000 лв., представляваща част от сумата от 9 779,20 лв. (левовата равностойност на 5 000 евро) – дължима неустойка за извършено от ответника тежко нарушение на трудовата дисциплина, уговорена в длъжностната му характеристика, ведно със законната лихва върху главниците, считано от предявяването на исковата молба до окончателното им изплащане, както и направените разноски по делото. Ищецът твърди, че на 12.01.2021 г. ответникът е бил назначен на длъжността „*****“, а на **** г. същият е бил уволнен дисциплинарно. Твърди също така, че със Заповед № 157/11.06.2021 г. ответникът е бил командирован за изпълнение на превози до А**, Г**, Ф**, Б**, Л**, Х**, Ш** и Б** с товарен автомобил с рег. № *****, като в периода **** г. работодателят е възложил на ответника за изпълнение общо 10 заявки за извършване на превози на стоки на обща стойност 9 270,42 евро. На 03.11.2021 г. ответникът се обадил на работодателя (ищеца по делото) и заявил, че няма да му предаде никакви документи докато

не му бъде платено допълнително, отказал да изпълни следващия възложен му курс, изоставил поверения му товарен автомобил в А** и се върнал в Б***. Ищецът твърди, че до момента ответникът отказва всякакъв контакт с него и не му е предал товарителниците, поради което не може да се установи дали е изпълнил възложеното, а контрахентите на ищеца отказват да заплатят превозите, поради непредставяне на товарителниците, което е било задължение на ищеца. Твърди също така, че като задържа умишлено товарителниците, ответникът прави невъзможно ищецът да изпълни договорните си задължения, съответно да получи уговореното възнаграждение по договорите за превоз, което представлява вреда за него, причинена от противоправното умишлено поведение на ответника, за която той отговаря в пълен размер на осн. чл. 203, ал. 2 от КТ, вр. чл. 45 от ЗЗД. На следващо място се твърди, че преди командироването му ответникът е получил в брой срещу РКО сумите от 150 евро и 150 лв., представляващи служебен аванс, за разходването на който до момента не са представени доказателства, поради което ответникът дължи връщането му на ищеца в пълен размер като недължимо платен – на неосъществено основание. Ищецът също така твърди, че в подписаната от страните длъжностна характеристика на ищеца е била постигната уговорка, че оставянето на повереното на служителя МПС на място, различно от указаното, представлява особено тежко нарушение на трудовата дисциплина, за което е определена санкция в размер на 5 000 евро, равняваща се на 9 779,20 лв. Поради това и тъй като ответникът е изоставил поверения му автомобил, а не го е върнал в гаража на ищцовото дружество в гр. К***, той дължи обезщетение в размер на така уговорената между страните неустойка, от която се претендира част в размер на 5 000 лв. В съдебно заседание се явяват управителят на ищцовото дружество и упълномощен от него процесуален представител, които поддържат исквете. Ангажирани са доказателства.

Така предявените искове са с правни основания чл. 203, ал. 2 от КТ, вр. чл. 45 от ЗЗД, чл. 207, ал. 1 от КТ и чл. 203, ал. 2 от КТ, вр. чл. 92 от ЗЗД, като същите са допустими.

В законоустановения срок по делото е постъпил отговор от ответника, в който исквете са оспорени като неоснователни и недоказани и се моли същите да бъдат отхвърлени. Ответникът твърди, че не е бил командирован по надлежния законов ред, като преди заминаването не му е била връчена заповед за командировка. В тази връзка ответникът оспорва представената по делото Заповед № 157/ 11.06.2021 г. и твърди, че тя е съставена на по-късен етап и не му е връчена, като в нея липсват всички законови реквизити. Ответникът твърди също така, че в трудовия му договор е било вписано по-ниско от договореното възнаграждение, а разликата е следвало да получава на ръка като командировъчни пари по настояване на работодателя. Заявява, че е изпълнявал съвестно възложените му превози, като оспорва твърдения на ищеца, че умишлено е задържал товарителниците. Оспорва и твърдението на ищеца, че е изоставил самоволно в А** поверения му автомобил, като твърди, че е бил свален от камиона без предупреждение и насила, под угрозата от нанасяне на телесна повреда, без личния му багаж и без пари, защото се е интересувал кога ще му бъдат заплатени реално уговорените възнаграждения, а не вписаните в трудовия договор фиктивни такива. Твърди, че едва при получаване на настоящата искова молба е разбрал, че е бил уволнен дисциплинарно, като не са му били искани обяснения и не му е връчвана заповед за уволнение. Ответникът оспорва претенцията за заплащане на неустойка, като твърди, че клаузата от длъжностната характеристика, предвиждаща неустойката от 5 000 евро, е недействителна, тъй като

длъжностната характеристика е едностранен акт на работодателя и с подписването* ѝ от работника не се постига съгласие, а се удостоверява, че той е запознат с нея, като длъжностната характеристика не могат да се договарят допълнителни условия. Освен горното, ответникът твърди, че клаузата за неустойка противоречи на добрите нрави, съответно е нищожна и на това основание, както и че работодателят му е злоупотребил с право по смисъла на чл. 8 от КТ. Ответникът се явява лично и с процесуален представител в съдебно заседание, поддържа отговора, ангажира доказателства.

След преценка на събраните по делото доказателства, доводите на страните и разпоредбите на закона, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото е представен трудов договор № 4/12.01.2021 г., сключен между „ГЕРМАН-ГТ“ ЕООД и П. Г. П., с който ответникът е бил назначен на длъжността „*****“ в ищцовото дружество, за неопределено време, с основно месечно трудово възнаграждение от 650 лв.

Представена е и длъжностната характеристика на заеманата от ответника длъжност, която е била подписана от него на 13.01.2021 г. и с подписа си той е удостоверил, че е получил екземпляр от длъжностната характеристика, запознат е със задълженията си и е съгласен с отговорностите, произтичащи от неспазването им. В р-л III, т. 3 от длъжностната характеристика е предвидено, че ***** носи отговорност за съхранението и окомплектовката на всички документи, предоставени му за изпълняване на възложената му работа (документи за автомобила, лиценз на фирмата, CMR-та, карти за гориво), а съгласно т. 7 шофьорът е длъжен да взима и да предава повереното му МПС в гаража на дружеството-работодател в гр. К****, освен ако няма изрично друго разпореждане от работодателя в писмен вид, като нарушаване на това задължение и оставяне на МПС-то на място, различно от указаното, се счита за умишлено и особено тежко нарушение на трудовата дисциплина, за което***** дължи на работодателя неустойка в размер на 5 000 евро.

Със Заповед № 157/11.06.2021 г. на управителя на „ГЕРМАН-ГТ“ ЕООД ответникът П. П. е бил командирован в А**, Г**, Ф**, Б**, Л**, Х**, Ш** и Б**, считано от 11.06.2021 г. – до различни европейски градове, определени със заявка, със задача – превоз на стока. В заповедта също така е вписано, че пътуването ще се извърши с товарен автомобил рег. № ***** и прикачване на различни ремаркета. Видно е, че заповедта е подписана както от работодателя, така и от работника.

Представени са и два разходни касови ордера от 11.06.2021 г., удостоверяващи, че ищецът е предоставил на ответника служебни аванси в размер на 150 евро и 150 лв.

Като доказателства по делото са представени 10 бр. поръчки за транспорт, съгласно които на ищцовото дружество е било възложено от трети лица да извърши през периода 02.09.2021 г. – 29.09.2021 г. превози на различни товари, като всички превози е следвало да бъдат извършени с камион с рег. № *****, който съгласно командировъчната заповед е бил управляван от ответника. От същите е видно, че дължимите за тези превози възнаграждения са на обща стойност 9 270,42 евро.

По делото е изготвена съдебно-техническа експертиза, вещото лице по която след проверка на електронната поща на ищеца е установило, че представените по делото поръчки за транспорт (в оригиналите им на немски език) са идентични с получените на електронната поща на ищеца такива поръчки, като те са били изпратени като прикачени файлове към имейли, първите девет от които са били изпратени от ел. поща на фирма „HEINLOTH Holding GmbH & Co.KG“, а последният от тях – от електронната поща на фирма „Easyname GmbH“. Според вещото лице е било възможно заявките за транспорт да бъдат редактирани, но само преди изпращането им като прикачени файлове по електронната поща, а не и след това.

Изготвена е и съдебно-счетоводна експертиза, видно от която през 2021 г. при ищеца са осчетоводени по сметка 411 - клиенти вземания с контрахент „Хейнлотх транспорт“, като е налице несъбрано вземане в размер на 17 153,46 лв. В експертизата също така е посочено, че неплатените доставки от контрахента „Хейнлотх транспорт“ по издадени фактури са в общ размер от 17 153,46 лв., като фактурите са регистрирани в дневниците за продажби за данъчен период м. 09.2021 г. и в справка-декларация по ДДС от 14.10.2021 г., а за вземанията са издадени и инвойс фактури в евро. Вещото лице е установило също така, че сумите по РКО № 20/11.06.2021 г. и РКО № 21/11.06.2021 г. са били предадени в брой на ответника, което е удостоверено с подписите на ръководител и на получилия сумата, и сумите са осчетоводени при ищеца по дебита на сметка 422 - подотчетни лица и кредита на сметка 501 - каса в лева и 502 - каса във валута. В съдебно заседание вещото лице е заявило, че описаните в заключението фактури съответстват на представените по делото поръчки.

По делото са разпитани свидетелите В. Г. и И. Х. – двамата без родство със страните.

Св. Г. заявява, че до м. октомври 2021 г. е работила в „ГЕРМАН-ГТ“ ЕООД като *****, но е изпълнявала и функциите на **** и познава П. П., тъй като той е работил по същото време в това дружество. Твърди, че тя е търсела товари за камионите на фирмата и след намирането на такива е получавала заявката на имейл, а информацията за заявките (товарен адрес, референция на товара и разтоварен адрес) е изпращала на съответния шофьор чрез СМС или по вайбър, като с ответника са контактували по вайбър, по телефона и чрез СМС-и. Свидетелката заявява, че е запозната с представените по делото заявки за транспорт, които са били получени по имейл от фирма „Хайнлотх“, като тя ги е предала за изпълнение на ответника и е написала в горната им част името „П.“, за да е ясно кой шофьор отговаря за тези заявки. Според свидетелката, в деня, когато е изпратила на ответника информацията за последния курс, който той е трябвало да направи от А** до Б***, тя видяла, че ответникът е паркирал камиона пред фирмата в А**, а не вътре, и му се обадила, за да разбере дали има някакъв проблем. Тогава П. й казал, че ще влезе да товари, когато му бъде платено всичко, което работодателят му дължи. Свидетелката му обяснила, че за периода на командировката ще му бъде платено след връщането му в Б*** и представяне от негова страна на документи за разходите, които е направил, но той настоявал да му бъде платено всичко. Тогава управителката на фирмата превела по неговата сметка сумата от 1 000 лв., но той отново отказал да товари и се наложило свидетелката да откаже заявката. Свидетелката заявява, че за да получи ищцовото дружество плащанията от контрагентите за извършените превози, трябва да им отчете ЧМР, които по принцип са в шофьорите и те ги предават на работодателя, но П. П. не е предал намиращите се в него ЧМР-та, докато свидетелката е била на работа при ищеца.

Св. Х. (*** на ответника) твърди, че в края на м. септември 2021 г. П. П. се свързал няколко пъти с него по вайбър, казал му, че има проблеми с работодателите си (семеystво от гр. К****), които бавели плащанията му и поискал съвет от него. Също в края на м. септември 2021 г. П. му се обадил по телефона от А**, бил силно притеснен и му казал, че е бил заплашван от работодателя си, защото отказал да изпълни поръчка, поради това, че е надвишил часовете за шофиране. П. изпратил на свидетеля аудио файл със запис на разговора, в който се чували отправени нецензурни думи към ищеца, заплахи и закани с убийство. Ищецът бил притеснен както за себе си, така и за семеystвото си в гр. Б****. Свидетелят се свързал по телефона с работодателите на ответника, като още щом разбрал в каква връзка се обажда, мъжът започнал да крещи нецензурни думи и затворил. След това свидетелят се обадил на жената, обяснил й, че П. П. бил много притеснен от това, че е бил заплашван с убийство и че го принуждават да напусне камиона, но жената твърдяла, че между тях имало гражданскоправни отношения и неизпълнение на договор от страна на ответника. След това свидетелят подал жалба в ТП-Карнобат на БРП. Свидетелят заявява, че не знае някой да е давал гаранции на П. П. за безпроблемно връщане. Заявява също така, че не знае дали ответникът е ходил в офиса на ищцовото дружество за преговори.

По делото е изискана и приложена преписката, образувана в БРП по жалбата на ответника, подадена чрез свидетеля Х. в качеството му на негов пълномощник, като е видно, че същата е приключила с отказ за образуване на досъдебно производство за престъпление от общ характер. Към тази преписка е приложен компакт диск, който е бил предмет на изследване от назначена по настоящото дело съдебно-техническа експертиза, като вещото лице е изготвило фонограма на записания на него звуков файл, представляващ телефонен разговор с продължителност от 1 минута и 36 секунди, в който участват три лица – двама мъже и една жена. Вещото лице е установило, че няма признаци за изменения на записаното. Посочил е също така, че не е изследвал техническото средство, с което е бил направен записът, нито оригиналният запис. В съдебно заседание вещото лице е заявило, че не може да се установи кога е направен оригиналният запис, а неговото копие, намиращо се на оптичния носител, е изготвено на посочената в експертизата дата – 09.10.2021 г.

Видно от представената Заповед № 27/15.10.2021 г. на управителя на „ГЕРМАН-ГТ“ ЕООД, трудовото правоотношение на ищцовото дружество с ответника П. П. е било прекратено на осн. чл. 190, ал. 1, т. 2 от КТ – дисциплинарно уволнение, поради изоставяне от работника на повереното му МПС в А** на 03.10.2021 г., неявяване на работа в продължение на 2 работни дни и задържане на оригинални товарителници (ЧМР) с цел изнудване. В заповедта липсва отбелязване същата да е била връчена на работника, но съдът намира, че за спора по настоящото дело е без значение обстоятелството дали трудовият договор между страните е бил прекратен или не, както и дали прекратяването му е извършено законосъобразно.

При така събраните доказателства, от правна страна съдът намира следното:

По отношение на частичния иск в размер на 5 000 лв., която сума се претендира от ищеца като част от вземане в общ размер от 18 131,48 лв., представляващо обезщетение за причинените му имуществени вреди от ответника в резултат на неизпълнение на задължението му за предаване на товарителници за възложените му превози в периода 03.09.2021 г. – 27.09.2021 г., съдът намира същият за недоказан и неоснователен, тъй като по делото не се установи чрез пълно и главно доказване такива документи да са били предадени на ответника и да са били в негово държане, нито се доказва по несъмнен начин реалното изпълнение на тези превози от ответника, за да се направи извода (съобразно показанията на св. Г.), че такива документи са му били предадени от контрагентите на ищеца, както и че той умишлено не ги е предал на ищеца с цел увреждането му. С оглед на това съдът счита, че в случая не са налице основания за ангажиране отговорността на ответника по реда на чл. 203, ал. 2 от КТ, вр. чл. 45 от ЗЗД за заплащане на обезщетение за твърдяните от ищеца вреди в размер на 18 131,48 лв., тъй като не се доказва такива вреди да са настъпили за ищеца в резултат на умишлено противоправно деяние на ответника, съответно този иск следва да бъде отхвърлен.

По отношение на претенцията за заплащане на сумата от 443,38 лв., представляваща сбор от предоставени на ответника на 11.06.2021 г. и неотчетени от него служебни аванси в размер на 150 лева и 150 евро, съдът намира същата за основателна, тъй като от представените от ищеца два разходни касови ордера се установи, че тези суми са били предадени в брой от ищеца на ответника на горепосочената дата с основание за плащанията „служебен аванс“, но не се доказва след завръщането си от командировката ответникът да е представил на работодателя разходооправдателни документи за разходването на тези суми, нито такива документи бяха представени в хода на настоящото производство. Поради това съдът намира, че ответникът следва да бъде осъден да върне на ищеца дадените му служебни аванси, които са в общ размер от 443,38 лв. Ето защо този иск следва да бъде уважен в пълен размер, а на осн. чл. 86 от ЗЗД в полза на ищеца следва да бъде присъдена и законната лихва върху главницата от 443,38 лв., считано от предявяването на иска до окончателното ѝ изплащане.

По отношение на третия иск – за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 5 000 лв., представляваща част от сумата от 9 779,20 лв. (левовата равностойност на 5 000 евро) – дължима неустойка за извършено от ответника тежко нарушение на трудовата дисциплина, изразяващо се в оставяне на повереното му МПС на място различно от гаража на дружеството-работодател, без писмено разпореждане на работодателя за това, съдът намира следното:

Според настоящия съдебен състав уговорената в длъжностната характеристика на ответника неустойка е нищожна, тъй като съгласно чл. 92 от ЗЗД неустойката служи като обезщетение за вреди от неизпълнение на договорно задължение и в настоящия случай процесната неустойка има същата функция, макар да обезпечава вреди от неизпълнение на трудов договор, но именно тази ѝ особеност води до извода за нейната нищожност, тъй като в Кодекса на труда имуществената отговорност на работника към работодателя е уредена с императивни правни норми, поради което е недопустимо страните по трудовия договор да се споразумяват за нещо различно. Поради това съдът намира, че съдържаща се в длъжностната характеристика клауза за неустойка е нищожна, поради противоречието ѝ с императивни правни норми, а именно с нормите на чл. 203 и сл. от КТ, като съдът е длъжен да следи служебно за тази нищожност. Поради това съдът намира, че ответникът не дължи заплащане на претендираната от ищеца неустойка в размер на 9 799,20 лв. Ето защо и този иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

На осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да заплати на ищеца сумата от 88,82 лв., представляваща част от направените от него разноски по делото, съответна на уважената част от исковата, а на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК ищецът следва да заплати на ответника сумата от 976,70 лв., представляваща част от направените от него разноски по делото, съответна на отхвърлената част от исковете.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА П. Г. П., ЕГН *****, от гр. Б**, ж.к. **, да заплати на „ГЕРМАН-ГТ“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. К***, ул. ***, представлявано от Ж. Т., сумата от 443,38 лв. (четиристотин четиридесет и три лв. и тридесет и осем ст.), представляваща предоставен на ответника на 11.06.2021 г. и неотчетен служебен аванс, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 22.11.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 88,82 лв. (осемдесет и осем лв. и осемдесет и две ст.), представляваща част от направените от ищеца съдебно-деловодни разноски, като сумите могат да бъдат платени по следната банкова сметка на „ГЕРМАН-ГТ“ ЕООД: IBAN: *****, BIC: *****, „УниКредит Булбанк“ АД.

ОТХВЪРЛЯ предявените от „ГЕРМАН-ГТ“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. К***, ул. ***, представлявано от Ж. Т., против П. Г. П., ЕГН *****, от гр. Б**, ж.к. **, икове за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 5 000 лв. (пет хиляди лв.), представляваща част от сумата от 18 131,48 лв. – обезщетение за вреди, причинени в резултат на неизпълнение на задължение за предаване на товарителниците за възложени на ответника превози в периода 03.09.2021 г. – 27.09.2021 г., както и сумата от 5 000 лв. (пет хиляди лв.), представляваща част от сумата от 9 779,20 лв. (левовата равностойност на 5 000 евро) – дължима неустойка за извършено от ответника тежко нарушение на трудовата дисциплина, уговорена в длъжностната му характеристика, ведно със законната лихва върху главниците, считано от предявяването на исковата молба до окончателното им изплащане.

ОСЪЖДА „ГЕРМАН-ГТ“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление

гр. К***, ул. ***, представлявано от Ж. Т., да заплати на П. Г. П., ЕГН *****, от гр. Б**, ж.к. **, сумата от 976,70 лв. (деветстотин седемдесет и шест лв. и седемдесет ст.), представляваща част от направените от ответника съдебно-деловодни разноси.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Бургаския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____